

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1657

§. 59. Et tu, aliquando conuersus, confirma fratres tuos. v. 32.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

id fuisse ad modicum temporis spatium, adeo vt mox renata fides viuidius in eo reuixerit, hinc censendum esse non defecisse, id est non esse auulsam funditus aut radicitus extirpatam, sed turbatam potius fidem Petri ad tempus quam mortuam sed inter has responsiones, prior sola solida est obiectionis solutio. quia in corde Petri nihil video immutatum, in ore solo video confessionem mutatam, dixerat enim apud Cæsaream Philippi *Tu es Christus filius Dei*, in aula pontificis dicit: *Non noui hominem istum*. quod autem cor & os differant ex Apostolo satis liquet, *Corde creditur ad iustitiam, ore autem confessio fit ad salutem*. Poterat ergo Petrus in corde retinere iustitiam internam aliquam & ex ore perdere iustitiam aliam, ex qua amissa non debeo argumentari continuò etiam perditam esse alteram, nisi vnum sit cætera omnia, quod sentire est insanire.

Omnipotens misericors Deus, qui rogasti patrem pro fide Petri, eamque omni tempore clementer & potenter conseruasti, te ex corde oramus supplices, da vt in hac peregrinatione relictis deuijs regulis rectam viam, quæ à te monstrata est nobis teneamus, nempe fidem S. Petri tui Vicarij. Hæc enim non de fecit tua gratia, quia tu sic rogasti, & ex auditus es, pro tua reuerentia, iaciens eo pacto fundamentum tuæ Ecclesiæ indefectibilis in fide & fidei doctrina, ne possemus, nisi velle-mus, circumferri omni vento doctrinæ. Pro hoc tam eximio munere, quo indefectibilem fecisti Ecclesiam tuam in suo capite imensas ago tibi gratias, & gratulor omnibus hominibus, quibus dedisti hoc dono Asylum veritatis, vt possit quilibet esse certus de suæ fidei veritate si nimirum expendat, an cum, indefectibili per promissionem Christi, fide Petri conueniat, qui Romæ moriendo hæreditatem præstantissimam Romanæ Ecclesiæ reliquit.

§. 59. *Et tu, aliquando conuersus, confirma fratres tuos. v. 32.*

Quid audio Petre de te? conuerterisne? imo verò. Itaque etiam præuè auerteris à Christo? Etiam, & quomodo hoc fiet? Postea apparebit quod negando Christum non fidem abijciendo. Vnde sciam te non abie-cisse fidem ex corde? In eo quod sponte ad Pontifices & seniores non adij, obruli, prodidi, vt collega meus, nec ita fugi, vt non sequerer saltem à longè, quod non fecerunt alij collegæ fratres mei. Vnde ergo conuersus fuisti Petre? A negatione oris, quomodo autem? respiciente me per suam gratiam Domino, & quid tunc faciebas, quo tua conuersio notificaretur? os pollutum negatione laui. Vnde & qua aqua tantum dedecus potuit lauari? lacrymis ex fontibus geminis super ore manantibus. ita conuersus sum. vnum os negauit, duo oculi confessi sunt iterum, tantane virtus inest lacrymis?

mis? Omnino, amarae sunt, falsa sunt ex se, & ex Christi gratia efficaciae res factae sunt propter quod amare fleui. Quomodo autem tuis cum fratribus egisti, qui plus te lapsi sunt omnino à Christo dilapsi? Dominus mihi ostendit, *Confirmationis* verbulo. quid hoc sibi vult? catechizando post resurrectionem Domini, postea manus imponendo confirmationis sacramentum Episcopus omnium impertiui. Itane? nonne & ipsi erant Apostoli, vincti postea Spiritu Sancto vti que erant, nihilominus dixit mihi Dominus, *Confirma* Fratres tuos, hoc feci. quo modo? quomodo confirmatus homo, nempe *Chrysmate*, unguento salutis. nam & tali materia se confirmant naturaliter, qui naturaliter infirmantur. Habent pixides suas balsami, oleorum &c inde se confirmant. Quod natura homines docuit, auditis verbis Domini mei intellexi, & quia mandauerat mihi, impleui verbum eius, & bene cessit. in fide stabiles manserunt fratres mei Apostoli, Episcopi terrarum, nemo à fide postea defecit, tormenta passi sum, imo animas suas perdiderunt, fidem non amiserunt, Ecclesia Romana, mandante Domino confirmationem, me exequente recepit, efficientiam gratiae diuinæ in materia & forma confirmandi vidit, Sacramentum agnouit, populos docuit, in concilijs confessa est. Sic Romana Ecclesia fundata per me, Sacramenta, in vltima cæna accepta à Domino accepit: Baptismum, confirmationem, Eucharistiam, pœnitentiam, ordinem, Baptismum ibi, *qui lotus est, non indiget, nisi vt pedes lauet; sed est mundus totus, & vos mundi estis, sed non omnes.* Confirmationem, & quidem ab Episcopo solo dandam, ibi: *Confirma* fratres tuos, Eucharistiam ibi *manducate hoc est corpus meum*, Ordinem ibi: *Accipite, Hoc facite, in meam commemorationem*. Pœnitentiam, ibi, & tu conuersus, cætera duo Sacramenta alio loco Dominus reuelauit.

Deus meus, video & agnosco quanta in vltima cæna tua feceris mirabilia pro tua Ecclesia, deficio cogitando, quomodo tam breui tempore potueris omnia illa præstare. Sed recogitans te Deum esse, omnia tibi possibile esse agnosco. Profecto gaudia habet & firmissima fundamenta Romana Ecclesia, quæ tantis nititur in Apostolo suo Petro fundamentis, Christo primum, deinde Petro, cui collatus etiam est à te, Domine, principatus, seu primatus, in hac ipsa vltima cæna, cum ei dictum est *Confirma* fratres tuos, quasi diceret; Ego Christus, vinctus à Patre meo, confirmo te, dicendo non deficere fidem tuam, & do potestatem tibi confirmandi cæteros omnes, qui credicuri sunt præter te. O vos misere seducti populi separationis, quomodo à tam solidis fundamentis recessistis, sequentes ducentium Apostatarum monachum, furiose iratum in papam? vel potius sequentes affectus cordis vestri, quibus male blandiebatur iste passionibus cordis

fui abundans, vti vos ipsi, reuertimini ad matrem vestram, ad Ecclesiarum Magistram, Columnam & firmamentum veritatis, & nolite dicere amplius. Verbum Domini, verbum Domini, quod non est verbum Domini. Verbum Domini apud Petrum quaerite non apud Lutherum, Petrus confirmatus est à Domino, iste iussus est confirmare fratres suos, ibi tuto confirmamini, vbi & ego confirmatus sum, & acquiesco per gratiam Christi.

§. 60. *Qui dixit ei: Domine, tecum paratus sum, & in carcerem & in mortem ite. v. 33.*

Iam confirmatus erat Petrus à Domino in cena ultimà à Domino Nostro Iesu Christo Pontifice animarum omnium, & quidem solus, cæteris ipsi commendatis ut confirmarentur ab eo; & ecce statim virtus Sacramenti operatur in ipso, qui ait, Domine, tecum paratus sum &c. quomodo ergo paulo post euenit, vt deficeret? vt negaret? qui ita confirmatus erat, sicuti etiam ipse sentiebat & dicebat! Agnosco opus esse distinctione pro bona dictione; confirmatus erat Petrus in fide, nondum in confessione, à fide non defecit, à confessione, defecit, quare à fide non defecit? in ea confirmatus erat, cur à confessione defecit in ea nondum confirmatus erat, sed confirmatus est in pentecoste, quando etiam statim erupit, & confessus est, & postea confiteri tota vita non cessauit, nec cessabit amplius confiteri in fratribus suis. Itane verò. Imo. Veruntamè B. Marcellus Papa, Petri successor confiteri detijt, cum thurificauit idolis; & B. Martinus, cum subscripsit nescio quibus pragmaticis scriptis, an confirmatio in confessione est Petri personale bonum, & non hæreditarium? Nec hoc reor, quomodo ergo isti in Petro confirmati desierunt confiteri? an dicendum est, non ore deseruisse, confessionem sed manu contrarium ori suo designasse? Ego ita dicenti nolo repugnare, sed quæcumque pudica, sancta, casta, Deo & SS. eius honorifica acceptate.

Deus meus gratias ago tibi, qui in Ecclesia tua Catholica, per Sacramentum confirmationis in fide, & confirmationem aliam in confessione fidei tuam Ecclesiam Catholicam mirabiliter exornas & propagas. Ecce hodie dum in Anglia, Scotia & Hibernia certatur ad mortem ab his, qui confirmati sunt vtraque confirmatione tua, in Hollandia certatur, ad confiscationem bonorum fortunæ ab his qui eadem confirmatione confirmati sunt, & vbique certatur à confirmatis tuis. Hæc sunt potentissima castra tua, Domine, in quibus glorificatur potentissima dextra tua. hi sunt sexaginta fortes, de fortissimis Israel, qui tenentes gladios vigilant super custodia thalami tui. Hæc est gens sancta, electa & parata ad immortales Coro-